

El president de la Diputació d'Alacant i de l'Institut Alacantí de Cultura Juan Gil-Albert, César Sánchez Pérez, es complau a invitar-vos a una nova conferència del cicle

Descobreix

una obra. Art en Valor

en què l'historiador **Juan Antonio Mira Rico** descobrirà l'ermita de la Sang de Castalla, a la Casa de Cultura de Castalla, el dimecres 13 de febrer de 2019, a les 19:30 h.

Col·laboren:

Organitza:

www.iacjuangilalbert.com

 facebook.com/iacjuangilalbert

 [@gilalbertIAC](https://twitter.com/gilalbertIAC)

Ermida de la Sang de Castalla

L'arribada, l'any 1244, de les tropes cristianes del rei Jaume I a la Foia de Castalla va implicar la transformació cultural, econòmica i social d'aquest territori, que va passar a formar part de l'emergent Regne de València. La comunitat andalusina va ser desplaçada pels nous pobladors cristians que van portar, amb ells, les característiques pròpies del món feudal. Entre aquestes particularitats es troba l'arquitectura gòtica.

Aquesta nova gent va ocupar, a finals del segle XIII, la zona situada als peus del castell, on es va fundar la vila de Castalla: un nucli d'origen musulmà que va sorgir en el segle XI i que es va desenvolupar, després de l'arribada dels cristians, durant els segles XIV i XV. D'aquest nucli originari encara es conserven, entre altres elements, restes de les muralles, la porta d'accés, l'aljub —amb les canalitzacions tallades a la roca— i les estructures annexes.

Entre tots aquests béns patrimonials destaca, especialment, l'ermita de la Sang: l'antiga església de Santa Maria fins a l'any 1571. Es tracta d'un edifici gòtic, construït entre finals del segle XIII i principis del segle XIV, que es va configurar com a element bàsic de la Castalla medieval: un espai sagrat i de culte que, al mateix temps, servia com a punt de reunió dels governants i de la comunitat local de la vila.

Conferenciant: Juan Antonio Mira Rico

Juan Antonio Mira Rico, nascut a Castalla, és llicenciat i doctor en Història per la Universitat d'Alacant. Actualment treballa com a tècnic en patrimoni i cultura en l'Ajuntament de Castalla, i és professor associat, en el Màster de Gestió Cultural, de la Universitat Oberta de Catalunya. A més, és membre de diverses associacions professionals i científiques relacionades amb el patrimoni cultural. Aquest és el cas, per exemple, del Comité Internacional de Monuments i Llocs Històrics (ICOMOS): una organització mundial no governamental associada a la UNESCO, de la qual és membre en la Junta Directiva d'Espanya.

Les seues línies d'investigació se centren en la gestió conjunta del patrimoni cultural i natural, en l'àmbit local, amb especial interès en la gestió dels castells i d'altres béns patrimonials, menys coneguts, com els camps de batalla.

Entre les seues múltiples publicacions hi ha la recent edició, conjuntament amb Màrius Bevià, de la monografia *De la iglesia de Santa María a la Ermita de la Sang. Nuevas aportaciones para su conocimiento* (2017).

Coordinació: Juana María Balsalobre i Joan Borja